

der måtte have givet sig udslag i karakteren god eller i karakteren dårlig. Man ved faktisk ikke, hvad det er, man har med at gøre.

Det hemmelighedskræmmeri, som vi nu har hørt rost til skyerne af bl.a. den socialdemokratiske ordfører, er jo bare en reparation, en nødtørfug og lidt ynkelig reparation på en meget dårlig idé, fordi man tror, at man kan gennemføre statslige test, som kan sammenlignes, som kan samles op i en national præstationsprofil, som kan være offentlig, og som forældrene kan tage deres børns resultater og måle op imod; at man kan lade det være hemmeligt, at man kan undertrykke det som information i vores samfund, når det gøres til genstand for kommunernes kvalitetsvurdering af skolens virke, og når kommunens kvalitetsvurdering skal gøres til genstand for ministerens kvalitetsvurdering!

Ministeren kan gribe ind, og som sagt tidligere, er det selvfølgelig generøst, at ministeren ikke håber, at det bliver nødvendigt, men det illustrerer også med al ønskelig tydelighed, hvad det er for en statsstyring, der venter rundt om hjørnet.

Det Radikale Venstre synes, der er mange positive udviklinger i folkeskolen i øjeblikket, som det også har været nævnt. De af os, der har børn i folkeskolen, kan følge det på allertætteste hold, og vi kan også følge, hvad det er for nogle test, som lærerne giver for at finde ud af, om deres egen iagttagelse af børnene i undervisningen skal suppleres med en skriftlig test, f.eks. diktat eller andet, som jeg tror de fleste af os også kender fra vores skolegang, ligesom der jo nu i dag findes langt mere avancerede og udmærkede test, som lærerne kan bruge i deres pædagogiske arbejde.

Kl. 15.20

Men de statslige test, der hermed indføres, og den statslige styring, der hermed indføres, giver jo begrebet forsøgsvirksomhed et helt nyt perspektiv: det, at man gennemfører et landsdækkende eksperiment med vores skolesystem uden at vide, hvad der kommer ud af det, men derimod med en meget, meget stærk tro.

Jeg forstår godt, hvis andre lande kigger med interesse på, hvordan det går, for det er meget svært at finde andre lande, hvor man har succes med den her type systemer. Som nævnt har Finland, der meget tit bliver udråbt til at have et eksemplarisk skolesystem, en balance mellem lærernes test og statslige test, som fuldstændig svarer til den balance, vi har i det danske skolesystem i dag.

I Det Radikale Venstre kunne vi godt tænke os at forsøge os med noget, som er afprøvet mange steder, endda rigtig mange steder, nemlig at vise lærerne tillid til, at vi tror, at de gerne vil løfte det ansvar, som de har fået, og give skolerne ansvar for at udarbejde konkrete handlingsplaner i forhold til de ting, som man måtte finde var mindre velfungerende, men på baggrund af det, som er skolens succeser, sådan at man sammen kunne skabe rammerne for, at skolen faktisk blev bedre på det grundlag, som den har – et bedre materiale, efteruddannelse, samarbejde med forældrene. Der er faktisk talrige muligheder, medmindre man til stadighed vil læne sit hoved mod statens test og statens kontroller.

Det er ikke nogen stor overraskelse, at Dansk Folkeparti støtter det her forslag. Dansk Folkeparti går ind for en delt skole – statsskole, tror jeg vist endda.

Det er heller ikke nogen stor overraskelse, at Konservative går ind for det her. Konservative har i mange år talt for en national skole af en eller anden type og har også en skolepolitik, som på mange måder ligner den, der gennemføres i øjeblikket.

Man kan diskutere, om det er et svigt fra Socialdemokratiets side; det er i hvert fald overraskende, kan man sige, men jeg tror godt, man kan finde rødder af en lignende centralisme i den socialdemokratiske historie. At man så ikke kan finde et socialdemokratisk værdifundament, der understøtter den mistillid, der vises til lærerne, er så noget andet.

Men der, hvor der egentlig er svigtet i det her skolespørgsmål, er i Venstre – i Danmarks liberale parti. Den statskontrol, som indføres med de statslige test, den kontrol i flere led, den opbinding af kommunerne på en statslig måde at gøre tingene på burde være Venstre – Danmarks liberale parti – meget, meget fremmed.

Ikke desto mindre er det Venstre, der går foran i statsstyringen, i kontrollen af, hvad det er, der foregår; en politik og en skolepolitik, som burde ligge meget, meget fjernt fra det, som er Venstres værdigrundlag. Derfor er det egentlig der, kritikken og diskussionen bør rettes, frem for mod dem, som selvfølgelig helt forståeligt griber det historiske moment til at lave den skole, de drømte om at kunne gennemføre i midten af det 20. århundrede.

Jeg synes sådan set, det er en meget god dag, for i samspillet mellem L 101 og L 170 kan vi se, hvad det er for en skole, flertallet forestiller sig.